



ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ŞI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 3033

4 pagini, 20 bani

Miercuri, 5 mai 1951

Ziua presei sovietice

La 5 mai pe întreg întinsul Uniunii Sovietice se sărbătoreşte Ziua presei sovietice. În această zi oamenii sovietici fac bilanţul activităţii presei, iar conducătorii şi lucrătorii din presă dau socoteală în faţa cititorilor. Ziua de 5 mai este ziua trecerii în revistă a muncii tuturor colectivelor de redacţie ale ziarelor, revistelor, editurilor, etc.

Cum a luat naştere această minunată tradiţie?

Cu 42 ani în urmă, la 5 mai 1912 la Petersburg a apărut primul număr al ziarului „Pravda”, întemeiat din iniţiativa lui V. I. Lenin. Apariţia primului ziar bolşevic a constituit o adevărată sărbătoare. El a fost primit cu dragoste în casele muncitorilor şi ţăranilor care-l acordau sprijin şi i se adresau sincer, prin scrisori, ca unui vechi prieten. În scurt timp „Pravda” a devenit un ziar popular, ziarul maselor populare. Prin „Pravda” comunistii aveau o strânsă legătură cu oamenii muncii, îi pregăteau şi-i mobilizau pentru lupta revoluţionară împotriva autocratiei. Primul ziar bolşevic a devenit de la bun început o armă puternică în mîna partidului şi a contribuit într-o măsură uriaşă la victoria revoluţiei. „Pravda” anulul 1912 — a spus I. V. Stalin la aniversarea a 10 ani de la tipărirea primului număr al glorioşului ziar — iată piatra de temelie a victoriei bolşevismului în 1917.

După victoria asupra ţarismului, a muncitorilor şi ţăranilor conduşi de Partidul Comunist presa cunoaşte o mare dezvoltare. Editarea ziarelor, revistelor şi cărţilor a depăşit într-o măsură incomparabilă vechiul nivel; au luat naştere noul publicistic. În timp ce înainte de revoluţie existau doar 859 ziare, cu un tiraj de aproximativ 3.000.000 exemplare, în anii puterii sovietice sînt editate peste 8000 ziare cu un tiraj de peste 41.000.000 exemplare. Ceea ce este deosebit de important este faptul că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Guvernul Sovietic au creat toate condiţiile pentru a asigura apariţia publicaţiilor în limba maternă a tuturor naţiunilor şi popoarelor Uniunii Sovietice. Astăzi, în Uniunea Sovietică ziarele sînt editate în 55 limbi, revistele în 48, iar cărţile în 76 limbi ale popoarelor U.R.S.S. În afară ziarelor centrale, în Uniunea Sovietică se editază ziare regionale şi raionale, ziare de uzină şi gazele de perete, ziare şi reviste pentru tineret şi copii, de specialitate, etc. Feroviarilor, oamenilor muncii din agricultură sau din comerţ, etc. le au de asemenea ziarele lor.

Făcînd „cea mai puternică armă cu ajutorul căreia partidul vorbeşte cu „clasa muncitoare”, Lenin şi Stalin au elaborat totodată învăţătură despre presa comunistă, au stabilit principiile, scopurile, formele ei organizatorice, şi metodele ei de activitate, dînd îndrumări practice prin însuşi exemplul lor de gazetari bolşevici. Datorită lui Lenin şi Stalin munca în presă a căpătat un caracter organizat şi se desfăşoară pe baze ştiinţifice, pe cunoaşterea legilor de dezvoltare a societăţii.

Genială învăţătură a lui Lenin despre presă: „Ziarul nu este numai un propagandist colectiv şi un agitator colectiv, ci şi un organizator colectiv” este un far călăuzitor pentru toate organele comuniste de presă. Acest principiu stă la temelie presei sovietice, în frunte cu „Pravda”.

Presa sovietică acordă o deosebită importanţă muncii propagandistice, răspîndirii ideilor marxism-leninismului: Partidul Comunist a transformat presa într-un organ de educare a maselor populare pentru construirea comunismului; ea duce, în această direcţie, o sistematică activitate de orientare justă în toate domeniile activităţii ideologice, cîrmă din rădăcină răul, abateră de la linia partidului. Presa a devenit cea mai înaltă tribună a propagării învăţăturii lui Marx, Engels, Lenin şi Stalin. Ea a publicat şi publică operele fundamentale ale marxism-leninismului, cum sînt: „Despre cooperativă”, „Despre bazele leninismului”, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”. În colanţele „Pravdei” s-au purtat discuţii creatoare în cele mai importante probleme ştiinţifice din domeniul biologiei, al fizicii, al chimiei, al lingvisticii; astfel presa a contribuit la născutarea teoriilor antiştiinţifice ale burgheziei, marxiştilor şi ale altora.

Presa de partid din ţara noastră, învăţînd din nescutit izvor al experienţei bolşevice, răspîndeşte în toate colţurile ţării noastre ideologia marxist-leninistă şi cuvîntul înălţător al partidului. Ea desfăşoară cu hotărâre

lupta împotriva denaturării hotărîrilor partidului, a greşelilor în practica constituirii gospodăriilor agricole colective, combate influenţele ideologice burgheze în diferitele domenii ale ştiinţei, artei şi literaturii.

În tot cursul existenţei sale, presa bolşevică a desfăşurat o vastă muncă agitatorică pentru ducerea la bun sfîrşit a sarcinilor ce stăteau în faţa partidului şi a poporului. În anii premurgătorii Marii Revoluţii Socialiste din Oc-tombrie „Pravda” a mobilizat masele la luptă revoluţionară împotriva duşmanilor interni şi apoi a celor externi; mai tîrziu, după revoluţie, sarcina în jurul căreia au fost mobilizate masele populare consta în înlăturarea măsurilor directive ale planurilor cincinale. La fel, în anii Marii Război pentru Apărarea Patriei, cînd lozina partidului era „Totul pentru front, totul pentru victorie”, în anii relacerii economiei naţionale, presa şi-a îndeplinit cu cîinste sarcina sa de agitator colectiv. „Pravda” şi celelalte ziare sovietice desfăşoară în prezent o vie activitate pentru mobilizarea oamenilor muncii la înlăturarea directivelor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice privitoare la ridicarea neconţinutului la nivelul de trai material şi cultural al populaţiei şi la dezvoltarea agriculturii.

Presa din ţările de democraţie populară urmează îndeaproape exemplul de agitator colectiv al presei sovietice. Ea mobilizează tot mai puternic masele în jurul lozincilor partidului la opera de construire a socialismului. Presa de partid din ţara noastră însuflă şi oamenii muncii în luptă pentru transformarea în fapte reale a hotărîrilor plenare C. C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, pentru creşterea producţiei bunurilor de larg consum şi a producţiei agricole. Ea este un viu agitator şi mobilizator al tuturor oamenilor cinstiţi la mînaşa mondială pentru apărarea păcii.

Presei îi revine un rol important în organizarea întrecerii socialistă, în răspîndirea experienţei în producţie a muncitorilor şi colhoznicilor. Orice iniţiativă sau metodă nouă de muncă este făcută cunoscută în toate colţurile ţării sovietice.

Presa sovietică şi-a putut îndeplini în mod strălucit aceste funcţiuni pentru că a fost condusă în permanenţă de către partid şi a ţinut o strînsă legătură cu masele largi. Mii de muncitori, colhoznici şi intelectuali au devenit corespondenţi activi ai presei sovietice centrale şi locale.

Un rol important îi revine presei în lupta pe care Partidul Comunist o duce pentru apărarea şi consolidarea păcii. Presa de partid susţine necesitatea desinderii internaţionale şi ea arată calea pe care, mergînd, se poate ajunge la aceasta; ea demască planurile aştătorilor la război, înfăţişează oamenilor muncii în mod real situaţia internaţională. În acelaşi timp, presa mobilizează şi organizează masele în lupta pentru pace.

Spre deosebire de presa sovietică, presa burgheză este subordonată intereselor marelui capital, pe care-l reprezintă şi a cărui cauză o apără. Presa burgheză, caracterizată prin minciuni şi calomnii, dezinformare, încearcă să otrăvească conştiinţa maselor şi să le transforme în executante tăcute ale voinţei imperialiştilor. Ea promovează isteria războinică, între popoare, decăderea morală, destrămarea mişcării muncitoreşti şi a luptei pentru independenţa naţională.

Îndrumată de către partid şi învăţînd din experienţa presei făurită de Lenin şi Stalin presa noastră obţine succese însemnate. Avîntul presei noastre se exprimă în creşterea tirajului ei, în înfiinţarea de noi ziare, reviste, gazele de perete.

Ziarul nostru a obţinut de asemenea succese importante în ultimii ani, el a strîns trînice legăturile cu oamenii muncii din regiunea Arad, aceştia participînd activ la munca de redacţie a ziarului. Dar ziarul nu se ocupă încă în suficientă măsură de mobilizarea maselor la îndeplinirea sub toate aspectele a hotărîrilor plenare C. C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, ca de pildă: realizarea sarcinilor ce revin lucrătorilor din comerţul de stat şi cooperatist, lucrătorilor din cooperativă meşteşugărească, rezolvarea problemelor gospodăreşti din oraşele regiunii noastre. Nivelul publicist al unor articole ce apar în ziar este încă necorespunzător. Înălţarea acestor lipsuri constituie o continuă preocupare a colectivului redacţiei noastre.

Astăzi, la 5 mai lucrătorii din presa din ţara noastră trimit salutul lor glorioşei presei sovietice. Noi ştim bine că am păşit pe calea celei mai înalte presei din lume, presa comunistă.

Ziarul nu este numai un propagandist colectiv şi un agitator colectiv, ci şi un organizator colectiv.

V. I. LENIN

Presa este cea mai puternică armă, cu ajutorul căreia partidul vorbeşte cu clasa muncitoare în fiecare zi, în fiecare ceas în limba lui, în limba care-i este necesară.

I. V. STALIN

Prin regiunea noastră

Un nou vagon de tramvai pus în funcţiune

La întreprinderea I.C.A. din oraşul nostru, muncitorii şi tehnicienii au lucrat cu mare avînt pentru a termina cit mai grabnic montarea noului vagon de tramvai. Vagonul a fost pus în funcţiune în ziua de 1 Mai. Noul tramvai pe care l-au construit muncitorii din această întreprindere va aduce un aport însemnat la îmbunătăţirea transportului populaţiei, avînd o capacitate de transport de 100 persoane.

Lucrările au fost efectuate de un grup de muncitori conduşi de tehnicianul Ioan Deac. Împreună, ei au depus toate eforturile pentru ca tramvaiul să fie de calitate cit mai bună şi să aibe un aspect plăcut.

Un grup de lăcătuşi care a lucrat efectiv la construirea tramvaiului a adus o contribuţie însemnată la terminarea lui la timp. Şi sudorii au contribuit mult la acest lucru. De asemenea, muncitorul tîmplar Sava Şoimoşan, strungarul Andrei Nagy şi Rozalia Pop au avut un merit în această muncă.

Nu demult la această întreprindere au sosit două autobuze venite din Uniunea Sovietică. Ele sînt înzestrate cu confortul cel mai modern, avînd capacitatea de transport de 50 persoane fiecare. Aceste autobuze, cit şi punerea în funcţiune a noului tramvai va duce la îmbunătăţirea transportului în comun în oraşul nostru.

Îşi depăşesc normele

Colectivul de muncitori de la fabrica de butoaie „I.P.R.O.F.I.L.” din oraşul nostru desfăşoară intens întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

În cadrul întrecerii s-au evidenţiat la secţia dogărie fruntaşii în producţie Petru Mureşan care şi-a realizat norma în proporţie de 174,2 la sută şi tov. Gheorghe Brîncu care o depăşeşte de normă de 32,5 la sută.

Succese deosebite au obţinut şi fruntaşii în întrecerea socialistă Ştefan Varga, Ştefan Nagy, care, lucrînd în aceeaşi echipă, şi-au depăşit norma fiecare cu 97 la sută.

De asemenea la secţia vopsit şi marcat, ulmistul Iosif Gall şi-a realizat norma în proporţie de 186 la sută.

Ştefan Neamţu,
coresp.

Măsuri pentru creşterea bunurilor de larg consum

După planarea largită a C. C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, muncitorii de la Combinatul de producţie din Arad s-au angajat să producă o serie de articole noi. De curînd angajamentele lor au fost traduse în fapte. Astfel, s-au produs peste plan 15 articole noi, cum sînt: tigăi cu coadă, cuţite de bucătărie, coşuri pentru piaţă, sape, etc.

În vederea creşterii cantităţii şi îmbunătăţirii calităţii produselor de larg consum au fost realizate o serie de raţionalizări în producţie. În secţia metalurgică s-a instalat o pedală de picior la aparatul de doind seceri, cu ajutorul căreia au fost reduse rebuţurile cu 15—20 la sută. De asemenea, s-a mai confecţionat un cleşte special pentru călirea secerilor la cuptor, etc.

La secţia tîmplărie s-a confecţionat un dispozitiv la ferestrăul circular prin care se îmbunătăţeşte protecţia muncii şi se măreşte capacitatea de exploatare a ferestrăului cu 50 la sută. Tot în secţia tîmplărie s-a construit o maşină de şlefuit panglică pentru mobilă. Această maşină înlocuieşte munca a 8 oameni.

Nu de mult au fost realizate şi două inovaţii. Bunăoară, s-a construit un strung automat pentru confecţionarea minierelor de seceri. Astfel, producţia minierelor de seceri s-a ridicat cu 20 la sută, iar calitatea s-a îmbunătăţit simţitor. De asemenea s-a construit o maşină de tăiat dinţi pentru seceri, mărîndu-se randamentul la această operaţie cu 121 la sută.

Program artistic în cinstea fruntaşilor în muncile agricole

În după amiaza zilei de 25 aprilie, în comuna Şiclău din raionul Criş a avut loc premierea celor 5 fruntaşi în muncile agricole de primăvară, membri în întovăşirea agricolă şi fruntaşi muncitori cu gospodării individuale.

Cu această ocazie echipa artistică a căminului cultural „Progresul” din comună a executat în cinstea lor un frumos program artistic. Cîntecele,

dansurile şi recităurile prezentate au fost viu aplaudate de ţăranii muncitori care au asistat la spectacol. Mult i-a impresionat mai ales dansul popular „Invîrtita”, executat în cinstea tovarăşului Ioan Onaca.

Spectatorii au fost adine impresionaţi de cîntecul de care se bucură acum fruntaşii muncilor agricole din satele noastre.

Traian Brija,
coresp.

Pentru o producţie bogată de fructe

Comuna Bonţesti din raionul Gurahonţ este aşezată într-o regiune deluroasă. Locuitorii ei se ocupă cu îngrijirea livezilor de pruni, meri, peri şi nucii.

Încă în timpul lunilor de iarnă conducerea căminului cultural din Bonţesti a început să se ocupe temeinic de pregătirea campaniei pomologice. La săzătorile duminicale ale căminului cultural şi la serile culturale s-au ţinut conferinţe. Țăranii muncitori au putut învăţa cum trebuie înlocuiţi pomii bătrîni, cum trebuie curăţaţi pomii de crengi uscate, de muşchi şi licheni, cum trebuie tăiate crengile

pentru formarea coroanei. De exemplu, ei au aflat ce este corectarea pomilor, ce este fructificarea, cum trebuie vîruiată tulpina, unde trebuie aşezat gunolul de îngrăşămint.

La grupele de citit a fost împărţit material cu privire la campania pomologică de primăvară. Țăranii muncitori şi-au însuşit învăţămintele noi din cele auzite la conferinţe şi ca rezultat ei îşi îngrijesc pomii așa cum au învăţat, pentru a dobîndi o producţie cit mai mare de fructe.

I. Catoş şi J. Iercan,
corespondenţi

Au încheiat contracte cu cooperativa

Numeroşi Țăranii muncitori din satul Reveliş, raionul Gurahonţ, lămurii fiind de avantajele contractărilor şi-au luat angajamentul să încheie contracte cu cooperativa.

De pildă, Țăranii muncitori Gheorghe Tabuta, Trifon Olar, Vrenie Sarlău şi alţii au încheiat contracte

cu cooperativa pentru îngrăşarea de animale.

Contracte pentru cultivarea legumelor şi zarzavaturilor au încheiat Țăranii muncitori Ion Halja, Gavrilă Coman, Ignat Lucaci şi alţii.

Ioan Şerb, cosp.

Presă sovietică, o călăuză sigură în munca noastră

Ziua presei comuniste este o sărbătoare a fiecărui om al muncii din ţara noastră. Presa sovietică, şi după exemplul ei, presa din ţara noastră, în frunte cu ziarul „Scinteia”, ne dă răspuns la o serie de probleme de o importanţă deosebită, atît în problemele vieţii de partid, ale situaţiei internaţionale, cit şi în problemele economice pe care le ridică marea operă de construire a socialismului.

Eu am devenit un cititor activ al presei de partid. Sînt abonat la ziarul „Scinteia” şi „Flacăra Roşie”. Citînd regulat articolele ce apăreau la rubrica „Viaţa de partid”, unde se publicau materialele din experienţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din experienţa partidului nostru, din viaţa organizaţiilor de bază, s-a născut şi în mine dorinţa fierbinte de a deveni şi eu membru al partidului ce este conducătorul poporului nostru în lupta pentru o viaţă mai bună. Astfel, am fost printre primii din fabrica noastră care şi-au înaintat cerere pentru a fi primiţi candidaţi de partid ai organizaţiei noastre de bază. Devenind candidaţi de partid, eu am început să studiez toate materialele care a-

par în ziare în legătură cu viaţa internă de partid, materialele de propagandă comunistă şi articolele ideologice, pentru a-mi îmbogăţi neconţinut cunoştinţele politice şi ideologice, ca atunci cînd îmi va expira perioada de candidatură şi voi intra în rândurile membrilor de partid, să pot deveni un comunist adevărat.

Ca inginer, pe mine mă interesează foarte mult şi problemele de producţie ce apar în ziare, ca: întrecerea socialistă, metode înaintate de muncă, inovaţii şi raţionalizări, etc. Apoi studiez cu interes reviste de specialitate sovietice şi româneşti. Revistele sovietice de specialitate traduse în limba română „Stanki i instrumenti” (Maşinile şi instrumentele), „Vestnic maşino-stroenia” (Buletinul construcţiei maşinilor) şi „Mehanika” (Mecanica), ne-au ajutat foarte mult atît pe mine, cit şi pe ceilalţi ingineri şi tehnicieni la perfecţionarea procesului de producţie în fabrica noastră. Bunăoară, studiînd articolele apărute în ziare şi în aceste reviste de specialitate, biroul tehnic unde lucrez şi eu este în curs de elaborare a unui nou proces de tratare a pieselor de strung. Încercările cu acest proce-

deu au dat rezultate foarte bune. Noul procedeu de tratare a pieselor de strung are ca avantaj că reduce cheltuielile de manoperă, îmbunătăţeşte cu mult calitatea pieselor şi înlocuieşte un dispozitiv primitiv, care nu putea fi pus în procesul de fabricaţie a pieselor.

Ziarele şi revistele de specialitate ne ajută să rezolvăm just şi repede problemele de inovaţii şi raţionalizări, venite din partea muncitorilor. În felul acesta creşte mereu numărul inovatorilor şi raţionalizatorilor în fabrica noastră. De pildă, de la începutul anului şi pînă la data de 20 aprilie, au venit din partea muncitorilor 107 propuneri de inovaţii şi raţionalizări.

Presa de partid şi, în primul rînd ziarul „Scinteia”, precum şi revistele de specialitate, vor constitui în viitor un minunat mijloc de îmbogăţire a cunoştinţelor mele politice şi tehnice, astfel ca să pot pune întreaga mea capacitate în scopul dezvoltării fabricii noastre, în scopul mării producţiei şi productivităţii muncii.

Alexandru Kalkiewicz,
inginer la fabrica „Iosif Ranghel”, laureat al Premiului de Stat

O inovaţie preţioasă

La fel ca muncitorii din fabrici care luptă prin diferite inovaţii şi raţionalizări să-şi facă munca din ce în ce mai uşoară şi mai productivă, şi tov. Rudolf Uihel, tîmplar la S.M.T. Neudorf s-a preocupat de perfecţionarea unei maşini de geluit scînduri. Iniţiativa lui a fost sprijinită de către organizaţia de bază şi conducerea S.M.T.-ului, astfel că el a confecţionat din piese de la diferite alte maşini scoase din uz, o maşină de geluit scînduri pînă la grosimea de 17 cm. şi lăţimea de 35 cm.

Această maşină, acţionată de un motor electric de 0,2 cai putere, geluieşte în 10 ore 4 metri cubi scînduri.

Tov. Rudolf Uihel, se preocupa permanent de îmbunătăţirea procesului de producţie. În prezent el lucrează la perfecţionarea unei maşini circulare de tăiere, găurire şi frezare a scîndurilor.

Teodor Oniga, cosp.

Pionierii din comuna Vinga învaţă muncind

Pionierii unităţii nr. 24 din comuna Vinga, sub conducerea profesorului Dumitru Miere, au organizat un cerc al „Ținerilor naturalişti”. În cadrul acestui cerc ei studiază aplicarea diferitelor metode de îngrijire a animalelor şi a plantelor pentru a obţine cele mai bune rezultate. Unii urmăresc îndeaproape selecţionarea acestora şi rentabilitatea diferitelor rase de găini, alţii se ocupă de selecţionarea unor rase de iepuri de casă. Ei au trecut şi la organizarea unei prisăci unde vor învăţa metodele de creştere a albinelor.

Nici munca în grădina nu a fost neglijată. Cele 4 brigăzi, compuse din 40 pionieri, urmăresc aplicarea minimumului agrotehnic şi fac totodată diferite experienţe în scopul obţinerii unei recolte cit mai mari. De pildă, anul acesta se pregătesc pentru hibridarea porumbului cîncăntin cu dînte de cal. Cu multă tragere de inimă îngrijesc şi cei 12 metri pătraţi de răsaduri ca varză, ardei, gulii, roşii, pe care le-au semănat la şcoală. În afară de asta, de cum s-a desprîmăvrat, pionierii au început îngrijirea a 600 pomi fructiferi, curăţîndu-i de omizi şi de uscături.

Pionierii din Vinga se străduiesc în felul acesta să lege zi de zi cunoştinţele căpătate în şcoală cu practica muncilor agrozootehnice, pentru a fi mîine luptători iscuşiţi în bătălia recoltelor îmbelşugate.

Octavian Săbău,
coresp.

Ce-am învăţat din ziarul „Pravda”

Astăzi se împlinesc 42 ani de la apariţia primului număr al glorioşului ziar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice „Pravda”.

Aniversarea „Pravdei” leninist-stalinistă este pentru mine ca şi pentru toţi oamenii muncii din lumea întreagă o adevărată sărbătoare.

Nu cunosc limba rusă în aşa fel ca să pot citi şi înţelege de-a dreptul „Pravda”, dar totuşi acest ziar îmi este foarte cunoscut din articolele traduse pe care le publică ziarele noastre. În fiecare zi cînd primesc ziarul „Scinteia” — care e nelipsit din casa mea — urmăresc în primul rînd articolele traduse din „Pravda”. Pot să spun că bucuria mea cea mai mare este atunci cînd dau cu ochii peste asemenea articole.

Citînd mai multe articole traduse din „Pravda” şi din alte ziare sovietice, mi-am putut însuşi o serie de cunoştinţe tehnice necesare în munca mea de fiz. Faptul că eu am putut deveni mai mult inovator şi fruntaş în întrecerea socialistă, se datoreşte în cea mai mare parte studiilor articolelor reproduse din presa sovietică.

În această zi cînd sărbătorim ziua presei sovietice şi cea de a 42-a aniversare a „Pravdei”, eu mă angajez să studiez în mod mai temeinic înălţata experienţă a oamenilor sovietici, răspîndite prin paginile ziarelor sovietice şi ale ziarelor noastre. Sînt convins că în acest fel, voi contribui la realizarea politicii partidului nostru, politică menită să ridice neconţinut nivelul de trai, material şi cultural al celor ce muncesc.

MIHAI CRIŞAN,
maistru al secţiei energetice de la uzinele „Flamura Roşie” Arad

Poetul Mihai Beniuc în mijlocul elevilor scolii elementare din Sebis

Vestea sosirii tov. Mihai Beniuc în comuna sa natală, Șeșiș, a fost întâmpinată cu bucurie și entuziasm de către pionierii și elevii școlii de 7 ani din Șeșiș.

★
Azi 5 mai, la orele 17, pe stadionul
UTA va avea loc o întâlnire amicală
de fotbal dintre echipele Locomotiva
PIT Timișoara și Flamura Roșie
UTA.

Pentru grăbirea însămînțării în comuna Chișineu Criș

În comuna Chișineu-Criș arăturile și însămînțările de primăvară sînt rămase în urmă față de timpul înaintat și față de posibilitățile existente. Pînă zilele trecute în sectorul agricol individual s-a arat abia 59 la sută din terenul planificat și s-a însămînțat numai în parte suprafața arată. De la începerea campaniei agricole de primăvară, din cele 236 ateleaje existente n-au ieșit la arat și însămînțat decît 30—40 ateleaje zilnic. Rămînd în urmă a însămînțării de primăvară în Chișineu-Criș se datorește faptului că comitetul executiv al statului popular n-a primit cu destulă seriozitate sarcinile izvorite din hotărîrea guvernului și partidului referitoare la muncile agricole de primăvară, n-a luat măsuri organizatorice necesare în vederea mobilizării țăranilor muncitori să folosească din plin ateleajele și timpul bun de lucru la executarea arăturilor și însămînțării.

În Chișineu-Criș mai sînt și chiburi ca de pildă Gheorghe Braja și Gavril Tișel, care au mari suprafețe de pămînt neînsămînțate încă. Cu toate că acest fapt a fost cunoscut de comitetul executiv al statului popular acesta n-a luat măsuri concrete să oblige chiburii să și însămînțeze pămîntul.

Pînă în ziua de 27 aprilie nici lotul zootehnic al statului popular comunal n-a fost arat și însămînțat în întregime. Tractorul statului popular comunal care trebuia să fie folosit din plin în această campanie agricolă, așit pe lotul zootehnic cît și pe o-

goarele acelor țărani muncitori care nu posedă ateleaje, abia în ziua de 25 aprilie a fost pus în funcțiune.

În comuna Chișineu-Criș nu există o coordonare și îndrumare concretă a muncilor agricole de primăvară. Tovarășii Carol Iuhas, președintele statului popular și tov. Alifuța vicepreședintele acestuia, sînt găsîți mai mult în birou. Ei afirmă că pe teren nu se pot deplasa deoarece tovarășii de la raion îi rețin pentru „rezolvarea altor probleme”. Deși vremea este înaintată și timpul prielnic trebuie folosit cu chibzuință la însămînțatul ogoarelor, comitetul executiv al statului popular nu caută să găsească înlocuitorii celei mai bune în vederea impulsării însămînțării. Statul popular comunal n-are gazetă de perete la care, prin articolele scrise să popularizeze țăranii muncitori frunțați la însămînțări și să facă cunoscut metodele lor bune de lucru și celorlalți țărani muncitori care încă mai practică la lucrarea pămîntului, metode învechite. În Chișineu-Criș, și în primăvara aceasta unii țărani muncitori care n-au luat parte la conferințele cu caracter agricol învinse la căminul cultural și n-au cunoscut avantajele aplicării agrominimului, la însămînțat n-au folosit semănătorile ci au zvrilit sămînța cu mîna pe brazdă, metodă combătută de agrotehnică și dăunătoare acelor ce o practică. Pe tabla de onoare din fața statului popular figurează și acum frunțați la însămînțările de primăvară, acei țărani muncitori care acum trei săptămîni erau frunțați. Statul popular nu s-a

ingrijit să scoată în evidență alți frunțași cu toate că există.

În această perioadă nici deputații comunali n-au sprijinit mersul campaniei de primăvară. Din cei 35 deputați nu activează decît foarte puțini. Acest lucru se datorește faptului că comitetul executiv al statului popular n-a căutat de la început să-i antreneze în anumite acțiuni, nerepartizîndu-le sarcini precise. La începutul campaniei agricole de primăvară, comitetul executiv al hotărît să inițieze 35 comitete cetățenești, însă lăsînd lucrurile să se deslășoare de la sine n-a reușit să inițieze decît trei, care sînt inactive.

Comitetul executiv al statului popular comunal și agentul agricol nu popularizează în rîndurile țăranilor muncitori metoda sămînțatului la porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru lichidarea grabnică a lipsurilor, comitetul executiv al statului popular comunal, sub îndrumarea organizației de bază, trebuie să facă o colitură serioasă în munca sa, să lupte cu toată hotărîrea ca toate forțele existente în comună să fie folosite în vederea grăbirii însămînțării.

Nici o zi pierdută, nici un ateleaj să nu stea. Numai prin folosirea din plin a timpului prielnic ce-a mai rămas, numai printr-o luptă în care se vor depune toate forțele, comuna Chișineu-Criș, va putea îndeplini planul însămînțării de primăvară.

Elena Iucu

Să se acorde mai multă atenție cultivării loturilor individuale

În urma Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C. C. al P.M.R. cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale, muncitorii și funcționarii din întreprinderile și instituțiile orașului Arad au primit aproape 5000 loturi individuale în suprafață de circa 121 hectare.

Numeroși muncitori și funcționari după ce au primit loturile individuale, le-au arat și însămînțat stîind că numai în acest fel vor avea în tot timpul verii legume și zarzavaturi proaspete, iar în timpul iernii vor avea de asemenea legume și zarzavaturi necesare gospodăriei lor. Așa au procedat muncitorii Iosif Varkony și Ladislau Rusko, de la uzinele „30-Deceembrie” pe loturile lor primite în cartierul Grădiște, sau Iosif Tabăcaru, Ana Tolan și alții de la fabrica „Iosif Ranghet” pe loturile primite în Aradul Nou.

În munca de repartizare a loturilor individuale, de procurarea a semîntelor, uneltelor mici de lucru, precum și în munca de îndrumare agrotehnică există serioase lipsuri. Ele se datorează în mare măsură lipsei de preocupare a comitetului executiv al statului popular orășenesc și a unor conducători de întreprinderi și sindicate, precum și din a unor organizații de partid.

La comitetul de partid și comitetul de întreprindere al uzinelor „Flamura Roșie” există o atmosferă dulceagă și mulțumitoare față de problema loturilor individuale. Tov. Constantin Gabor, secretarul comitetului de partid și șef doar că problema repartizării și însămînțării loturilor individuale a

fost intructivă rezolvată. De asemenea tov. Vasile Boar și Mihai Hamon care răspund pe linie de sindicat de această problemă sînt satisfăcuți că 500 de muncitori și funcționari au primit loturi. Unor muncitori care urmau să primească terenuri după ce au fost repartizate cele 500 loturi, conducerea uzinelor „Flamura Roșie” le-a răspuns că este prea tîrziu, situația este încheiată și pămînt nu mai este cu toate că statul popular al orașului Arad mai are 5 hectare de pămînt.

La uzinele „Flamura Roșie” nici problema aprovizionării muncitorilor și funcționarilor cu semînte de legume și zarzavaturi și unele unelte mărunt nu se prezintă mai bine. Tov. Dumitru Gherman, directorul adjunct al uzinei este de părere că confecționarea din deșeurile a uneltelor mici pentru grădini și procurarea unor semînte contra cost pentru muncitorii care lucrează astfel de loturi „nu este rentabilă”.

Lipsuri serioase în atribuirea loturilor individuale sînt și la uzinele „30-Deceembrie”. Aici conducerea administrativă și comitetul de întreprindere au procurat unele cantități de semînte, dar acestea sînt pe deparde de a satisface nevoile tuturor acelor care au primit loturi individuale.

Pînă în prezent din cei peste 700 muncitori și funcționari care și-au manifestat dorința de a cultiva legume și zarzavaturi pe loturi individuale, au primit loturi abia un număr de 336, cu toate că la dispoziția întreprinderii a fost pusă suprafața de pămînt necesară. Membrii comitetului de întreprindere și conducerea administrativă a uzinelor se complac în situația de

a purta muncitorii pe cîmp pentru a li se împărți pămînt, iar cînd aceștia merg la fața locului, nu găsesc pe nimeni care să le arate terenul.

Lucruri asemănătoare sînt și la fabrica „Iosif Ranghet” unde un număr destul de însemnat de loturi individuale n-au fost pînă în prezent nici cît puțin arate.

Îndrumarea agrotehnică pe care ar trebui s-o dea tehnicienii secției agricole a statului popular orășenesc muncitorilor și funcționarilor pentru a-i ajuta să culegă de pe loturile lor cantități cît mai mari de legume și zarzavaturi, este foarte slabă. Tov. Constantin Tîdărescu, șeful secției agricole a statului popular orășenesc nu știe nici cel puțin dacă s-au făcut însămînțări pe loturile individuale. Tov. Arcadie Manga, șeful secției economice a comitetului orășenesc de partid se mulțumește a privi doar peste cifrele și datele culese birocratic cu privire la atribuirea și însămînțarea loturilor individuale.

O serioasă lipsă are în această direcție și Consiliul sindical regional care a uitat să îndrume comitetele regionale de a se ocupa de problema loturilor individuale.

În vederea lichidării acestor lipsuri, comitetul orășenesc de partid, comitetul executiv al statului popular al orașului Arad și organele sindicale au datorat să ia măsuri urgente pentru ca muncitorii și funcționarii să primească urgent terenurile cerute. Acei oameni ai muncii care au primit asemenea loturi trebuie să fie sprijiniți să le cultive pentru a obține o producție bogată de legume și zarzavaturi.

Și-au ales un nou comitet U. T. M.

Nu de mult, la Școala medie horticolă din Lipova a avut loc o adunare generală a organizației de bază U.T.M. pentru alegerea noului comitet de conducere al organizației.

Cu această ocazie, a fost prezentată o dare de seamă de către tov. Dumitru Stănescu.

Din darea de seamă au reieșit o serie de fapte pozitive ale organizației, cît și a comitetului de conducere, precum și unele lipsuri.

Darea de seamă, a fost viu discutată de membrii organizației de bază U.T.M., care au criticat cu asprime lipsurile comitetului și ale tov. Dumitru Stănescu.

De pildă tov. Ioan Andrei, a criticat slaba activitate a comitetului în ceea ce privește educarea comunistă a tineretului din școala respectivă. Vechiul comitet, nu s-a preocupat de înțelegerea cu regularitate a orelor de informare politică în cadrul organizației de bază, neținînd de la începutul anului decît 2—3 ore de informare politică, dar și aceasta în mod formal.

Tov. Zoia Dabroslav a criticat pe bună dreptate comitetul, deoarece nu s-a preocupat de situația la învățătură a tinerilor și în special, a U.T.M.-iștilor, necunoscînd numărul corecțiilor lor.

Tov. Ioan Guidea, a scos la iveală lipsa comitetului care a depus o muncă insuficientă, în ceea ce privește primirea de noi membri în organizație, deși sînt numeroși tineri care merită să facă parte din organizația U.T.M.

Tot în această adunare, a fost criticată atitudinea unor tineri ca de pildă Elena Lupetu și Maria Nicolau, care s-au abătut de la disciplina școlii, lipsind de la lecții, rămînînd astfel în urmă la învățătură.

La discuții s-au făcut și numeroase propuneri, pentru îmbunătățirea muncii. De pildă, tov. Ioan Andrei a propus ca noul comitet care va fi ales să pună în centrul preocupărilor sale și să analizeze periodic situația la învățătură a elevilor, ajutîndu-l pe cei mai slabi. De asemenea, noul comitet să se preocupe mai intens de înțelegerea cu regularitate a orelor de informare politică, ca una din principală formă de educare în spirit comunist a tinerilor.

Pe urmă s-a ales un nou comitet de conducere dintre cei mai buni și sirguincioși tineri.

Dumitru Haica, coresp.

În atenția micilor meseriași

Duminică, 9 mai, la orele 9 dimineața se va ține o adunare în sala de ședințe a Statului popular al orașului Arad, unde se vor prelucra modalitățile de înscriere, a micilor meseriași în Casa regională a asigurarilor reciproce din cooperarea meșteșugărească Arad, precum și noile legi cu privire la cîștigarea dreptului la pensie și ajutoare bănești.

Micii meseriași sînt invitați să participe în număr cît mai mare la această adunare, în interesul lor propriu.

Drumul glorios al „Pravdei”

Prin 1912 era în Petersburg, pe strada Ivanovskaia, o casa ca multe altele. Cenușie, posacă, făcînd ca pentru oameni nevoiași — cum erau alții și în Rusia acelei vremi — casa asta nu avea nimic deosebit. Trecătorul nu ar fi intrizat cu privirea mai mult asupra ei. Într-o bună zi însă au început să se îndrepte către încăperile ei gîndurile a tot mai multor oameni. Unii măturîndu-și dragostea lor, alții cu urd nemărginită. La 5 Mai al celui an, a început în această casă editarea și tipărirea neobositului propagandist, agitator și organizator colectiv „Pravda”, ziarul partidului lui Lenin și Stalin. În acea casă, luptîndu-se cu greutăți de neînchipuit, călăușii de poligrafia țaristă, dar înconjurîți și ajutați de dragostea înflăcărată a masei de muncitori, trudeau zi de zi acei ce trimiteau cuvîntul adevărului, cuvîntul partidului, celor alți de însoțit după el.

De atunci au trecut mulți ani. Astăzi, coarile adevărului — căci adevăr înseamnă „Pravda” — răsînd nu numai în inimile acelor care li deslășesc, slovele, ci în toate colțurile lumii, în inimile tuturor celor ce lupă caldăușii de farul luminos al adevărului.

Dar ce lung a fost drumul „Pravdei” pînă aici! Una după alta au venit bătăliile ei și în toate a ieșit victorioasă.

La început, strînsă în clește de fier al nevroilor și al poliției țariste, „Pravda” a sfîrșit adevărul.

Muncitorii, acei pentru care ea însemna lumină în beznă țaristă, au știut să o apere și să o ajute. De multe ori și-au rupt ei bucala de la gură, stringînd coapele cu coapele „fondul de fier”, ca să ajute ziarul lor drag să apară. Și astăzi turnurile foștei închisori Petropavlovsk din Leningrad amintesc chinurile lungilor ani de temniță ale lui Ulmirschi, Șapovalov, Lenghin și alți ațîtor alora care cu prețul vieții lor asigurau apariția și răspîndirea „Pravdei”. Din rîndul muncitorilor de felul acesta se recruta și marea armată a corespondenților ziarului. Numai într-un singur an au fost publicate pe atunci în coloanele lui peste 11.000 de corespondențe.

Erau anii în care zi cu zi creștea, avîntul revoluționar al masei lor. Mulți dintre luptătorii de atunci, trăind în crunta ilegalitate, erau nevoiți să-și schimbe deseori numele. „Pravda” a trebuit să facă la fel, dar fie cu titlul de „Raboceta Pravda”, „Proletarskaia Pravda”, de „Zu Pravdu”. „Trudovskaia Pravda”, „Puti Pravdu” sau sub oricare alt nume, ea n-a încetat o clipă lupta pentru sfîrșirea cîntărilor. Sub oricare din aceste titluri, muncitorii o recunoșteau cu ușurință, căci ea le arăta mereu același drum al adevărului, drumul către victorie.

Ascundînd cuvîntul „Pravdei”, muncitorii s-au organizat, s-au aliat strîns și cu jîrdnimea muncitoare și atunci cînd ziarul lor a dat semnalul, au trecut la lupta deschisă. Era 7 aprilie 1917 cînd au aprînt în paginile „Pravdei” vestile „Teze din Aprilie” ale lui Lenin, program de acțiune revoluționară pentru cîrmirea războiului imperialist, pentru cucerirea puterii. De multe ori în această perioadă de pregătire a asaltului atotbirătorului Octombrie, veneau în redacția „Pravdei” Lenin, Stalin sau Molotov. Ei spuneau cuvîntul care îndrepta pașii masei spre eliberare. În coloanele „Pravdei” din 24 octombrie (6 noiembrie), atunci cînd gările roșii alungau blindatele ce atacaseră localul redacției, a aprînt articolul „Ce ne trebuie?” de I. V. Stalin, îndemn înflăcărat la lupta hotărîtoare pentru răsturnarea guvernului provizoriu, ultima piedică pusă de burghezie în calea victoriei. A fost atunci mînată pentru todeauna stăpînirea și opresiunea care încăleștau muncitorimea din Rusia. Au aprînt astfel zorii unei vieți noi. În coloanele ei arătau acum Lenin și Stalin, soluțiile tuturor problemelor ce-i frîntau pe constructorii vieții noi, fie pentru lichidarea definitivă a capitalismului, fie pentru construirea societății socialiste prin îndeplinirea eroică a giganticeilor planuri cincinale staliniste. Lumina „Pravdei” era acum din ce în ce mai puternică. Ea pătrundea pînă peste hotare, pînă la capătul lumii, acum cînd drumul eliberării din Octombrie devenise un model verificat care era urmat de mase tot mai largi de muncitori ce încă îndurau jugul exploatarei singeroase.

Deodată însă s-au prăvălit forțele uriașe ale fascismului hrăpăreț asupra muncii pașnicei popor sovietic. „Pravda” a devenit atunci și sabie. În fabricile și pe ogoarele din dosul frontului unde se ducea munca încordată pentru susținerea trupelor eroice, în tranșeele din fața colportitorilor sau în rîndul nimicitorilor detașamente de partizan, cuvîntul „Pravdei” călăuzea. Îmbărbăla și îndrepta spada tot mai ascuțită către inima vrăjmașului. Fiara odioasă hitleristă a fost astfel nimicită.

Au venit din nou zilele muncii pașnice, constructive. Văzînd luptătorii au trecut iarăși la marea lor operă de construire a unei vieți ferice. În coloanele glorioase „Pravdei” ei au găsit îndemnul și călăuză partidului în drumul către comunism.

Au trecut ani de atunci. Cu mîna sigură, constructorii stalinisti au înălțat noi și noi fabrici, uzine, hidrocentrale gigantice, au plantat păduri și au prețuit pustiiri întinse în lanuri roditoare. Dar al te mîni hrăpărele de dincolo de Ocean se îndreaptă din nou către rodul muncii lor. Pe lînga chemarea insuficientă a partidului la muncă îndrîjită de construire a comunismului, oamenii sovietici află în paginile „Pravdei” adevărul despre umbrile din umbră ale dușmanului. Cuvîntul „Pravdei”, cuvînt al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice răsînd însă acum puternic în inimile milioane lor de oameni cinstiți care doresc pacea. Îndemnul ei luminează acum calea tuturor popoarelor spre victoria definitivă a păcii, a unei vieți ferice.

O nouă metodă de lucru în apicultură

Aplicarea metodei de lucru cu măci ajutoare, care dă bune rezultate în mărirea cantităților de miere și ceară prezintă și unele deficiențe și anume:

1. — Este nevoie de un număr mare de stupi suplimentari, în care se adăpostesc familiile de albine cu măciile ajutoare, deci este nevoie de un inventar apicol suplimentar destul de costisitor.

2. — Se face un consum de miere în plus pentru iernatul familiilor de albine cu măciile ajutoare.

3. — Executarea operațiunilor este complicată.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe, am căutat să găsim o posibilitate de a crea familiile de albine cu două măci, care să activeze în cadrele aceluiași familii de albine (se știe că, de regulă, o familie de albine are o singură matcă și numai excepțional două).

Pentru aceasta, am întrebîntat diferite metode de lucru, dar cu același rezultat. Familiile de albine cu două măci, create pe cale artificială, își mentineau un timp scurt două măci și apoi izgoneau o matcă.

Cunoscînd însă faptul că, în condiții naturale, se găsesc și familii de albine cu două măci și deci coexistența a două măci într-o familie de albine, este posibilă, am perseverat în această muncă și, în anul 1953, am reușit să fac un roi artificial cu două măci, care lucrează și astăzi tot cu două măci.

La elaborarea acestei noi metode de lucru, am pornit de la faptul observat de mine, că — în condiții naturale — familiile de albine cu două măci se găsesc în cadrul colo-

de ing. ANDREI SIRBU,
conferențiar universitar

niilor de albine melise, de aceea m-am hotărît să încerc rezolvarea acestei probleme, prin folosirea ineltoarelor micirînistice de lucru. Și așume, am căutat ca în același timp cu crearea familiilor de albine cu două măci să obțin și albine melise, după metoda vegetativă de melisare, prin hrana elaborată. În acest scop m-am pus planul în aplicare și în 1953 am format un roi artificial cu două măci și cu albine de două rase diferite. În același timp am făcut și un roi artificial cu o matcă și cu albine de aceeași rasă, spre a putea urmări comparativ comportarea roiului cu două măci față de roiul artificial cu o matcă.

Procedeu folosit la formarea roiurilor

Pe data de 2 iunie 1953, pe timp frumos, cînd în natură exista o recoltă bună de nectar și polen și albinele culegătoare lucrau cu mare intensitate, la orele 9,35 am pregătît doi stupi standard mult etajați, în care am instalat roiurile artificiale. Roiul artificial cu două măci s-a făcut în felul următor: am luat dintr-o familie de albine de rasa Bănățeană (Apis mellifera balcanica), o ramă cu hrană (miere și păstură) și trei rame cu puiet de toate vîrstele și cu matca lor. Toate patru ramile erau acoperite cu albine. Ramă cu hrană s-a instalat în stup lîngă peretele, din partea sudică, iar cele cu puiet în continuare. După aceasta am luat dintr-o familie de albine de rasa Carnica (Apis mellifera carnica), tot patru rame, din care una cu hrană (miere și păstură) și

trei rame cu puiet de toate vîrstele și matca. Ramele au fost de asemenea acoperite de albinele lor. Ramele cu puiet matcă și albine s-au instalat lîngă ramele cu puiet luate din primul stup și apoi s-a pus ramă cu hrană (miere și păstură). În completare s-a mai luat o ramă cu miere și albine de la familia de albine de rasa Carnica, și s-a pus în stup lîngă ramă cu hrană luate anterior. Măciile au fost cu aripile tăiate și au avut vîrsta de 2 ani (născute în 1951). Am împachetat bine stupul pe deasupra. Urdinișul a rămas normal deschis. Stupul cu roiul format a fost dus într-un loc nou din stupină, cu scopul ca albinele culegătoare, care au rămas pe ramele din acest roi, la ieșirea din stup să se întoarcă în familia veche și, în felul acesta, roiul format să rămînă numai cu albinele tinere. La fel, și de aceeași putere, s-a format și roiul artificial cu o matcă. La formarea acestuia, s-au folosit albinele și matca de rasa Carnica.

Din 10 în 10 zile, ambele roiuri se revizuiam și li se dădeau îngrijirile corespunzătoare, făcîndu-se și observațiile necesare. Cu ocazia acestora, la roiul cu două măci s-a constatat: 1. Albinele de ambele rase erau amestecate pe toate ramele din stup, conlucrind pașnic între ele, contribuind la un loc la hrănirea și la îngrijirea puietului. La fel conlucrează și ambele măci, depunînd ouă în cuib, fără să se dușmănească între ele.

2. La 19 iunie 1953, am mîrit capacitatea stupului prin adăugarea deasupra primului corp de stup, a încă unui corp de stup, cu rame cu

faguri artificiali. Albinele au trecut în acest corp de stup și au început să construiască faguri.

3. La reviziile ulterioare, am constatat, pe lîngă o dezvoltare rapidă a acestei familii de albine, și faptul că albinele nou născute erau melise, prezentînd caractere de rase intermediare și bine distincte.

4. În cursul lunii august, această familie și-a schimbat o matcă, și a născut pe cea de rasa Carnica, crescîndu-și în locul ei o matcă tină.

5. Această matcă s-a fecundat și a început să depună ouă împreună cu matca bătrînă de rasa Bănățeană.

6. Pînă în toamnă, această familie de albine, a adunat o cantitate de 29 kgr. de miere și a dat o recoltă de 1,200 kgr. de ceară.

7. Familia în toamnă era foarte puternică (albinele ocupau 18 rame din stup).

8. La ultima revizie din toamnă, s-a constatat și prezența celor două măci în stup.

Iată constatările făcute în legătură cu roiul artificial cu o matcă:

1. Această familie de albine avea o dezvoltare mai înecată.

2. La 19 iunie 1953 și aci s-a mîrit capacitatea stupului, prin adăugarea ramelor cu faguri gata clădiți. Pe acești faguri au trecut din cuib un număr mic de albine. Aici erau numai albinele de îngrijire a fagurilor.

3. Această familie a adunat pînă în toamnă numai 11 kgr. de miere și a dat o producție de 0,200 kgr. de ceară.

Aranjarea albinelor pentru iernat și iernatul

La aranjarea pentru iernat s-a lăsat familiile de albine cu două măci 0 kgr. de miere căpăcîșă. Roiului cu o matcă, care a avut în stup numai 11 kgr. de miere i s-au dat în-

că trei rame, cu cantitatea de 9 kgr. miere, completînd în felul acesta proviziile pînă la 20 kgr. de miere. Ambele familii de albine au fost lăsate să ierneze afară, sub cerul liber, pe poziția de vară și fiecare în cîte două corpuri de stup, fără nici o ambalare de protecție, s-au pus numai pe deasupra perinele obișnuite. Iarna a fost geroasă. Îngreșîndu-se scăderi de temperatură pînă la -29 grade C. La observațiunile făcute în timpul iernii, s-a constatat că familia de albine cu două măci avea, în tot timpul iernii, un zumzet vital normal și corespunzător situației termice din atmosferă. Familia de albine cu o matcă, după gerurile mari, la ascultare avea un zumzet vital din ce în ce mai slab, iar pe fundul stupului erau multe albine moarte.

Pe data de 21 februarie 1954, albinele din această familie au murit.

Familia de albine cu două măci și cu albinele melise au trecut cu bine iarna. La 6 martie 1954, albinele au făcut un zbor energetic de curățire. Mortalitatea constatată a fost de 3,8% (mortalitatea obișnuită și normală din timpul iernii este de cea. 5 la sută).

Pe data de 30 martie 1954, această familie a fost revizuită în mod amănunțit, cu care ocazie s-a văzut că albinele aveau 8 rame cu puiet de toate vîrstele și ocupau 18 rame cu albine, deci, colonia era foarte puternică. De asemenea s-au văzut și cele două măci, depunînd ouă în mijlocul cuibului.

Specificul acestei metode

1. Roiul se formează cu albine și măci de două rase diferite, pentru a obține cu ajutorul hranei elaborate albine melise.

2. Lucrarea se face pe timp frumos, cînd în natură există un cules bun de nectar și polen și în orele de dimineață.

3. Măciile se iau cu ramele pe care se găsesc și cu albinele lor tinere, precum și cu garda respectivă de albine.

4. După formarea roiului, stupul este dus în altă parte a stupinei, pentru ca albinele culegătoare, care au mai rămas în stup să se întoarcă în stupul lor vechi.

5. Măciile folosite au fost cu aripile tăiate. Aripile s-au tăiat la aceste măci cu mult înaintea formării roiurilor.

6. Măciile se introduc în noul roi cu ramele pe care se găsesc, fără a li fi buse în colivii.

7. Lucrarea se execută rapid, ferm, fără zdruncinături și fără întrebun-

8. Roiul format se revizuește după 8—10 zile.

9. Nu este nevoie să se dea apă roiului format, fiindcă în faguri se găsește destulă miere diluată.

10. Operatorul trebuie să fie foarte curat și să lucreze în halat alb.

Concluzii practice

1. Prin crearea cu ajutorul roiului artificial, după metoda descrisă, a familiilor de albine cu două măci, se formează colonii de albine puternice, care dau în același an o producție de miere marfă și ceară, depășind chiar planul de producție prevăzut pentru coloniile de albine iernate. În cazul nostru familia de albine cu două măci a produs miere 107,4 la sută față de plan și 263,6 la sută față de familia marilor și a dat o producție sporită de ceară — cu 600 la sută față de familia marilor.

2. Se creează familii de albine foarte rezistente la iernat.

3. Se constată o înmulțire foarte rapidă a numărului de albine în cadrul acestei familii.

4. Se realizează mari economii de inventar.

